

jakov

kopilović

cesta

pod

sunčcem

DRUŠTVO KNJIŽEVNIKA HRVATSKE
SEKCIJA ZA SLAVONIJU I BARANJU

Vinkovci, 1983.

zkh.org.rs

IZABRANI STIHOVI

Urednik

VLADIMIR REM

Likovna oprema

IVAN LONČAR-ŽAN

Tisak »ISKRA« Vinkovci

JAKOV KOPILOVIĆ

**CESTA POD
SUNCEM**

pjesme

zkv.h.org.rs

UNIVERSITY OF TORONTO

CESTA POD
SUNCEM

1922

PJESNIČKO I LJUDSKO TRAJANJE

Nakon brojnih pjesničkih zbirki Jakova Kopilovića, evo nove zbirke u kojoj se on potvrđuje i kao pjesnik i kao čovjek.

Jakov Kopilović uporno, dosljedno i talentirano korača u svoje pjesničko trajanje, noseći u svojoj svijesti, u svome srcu i u svojim stihovima svoje živote, svoje ravnice, svoje jablanove, svoje derme, svoja sunca i svoje oblake.

On ne govori o stvarima nego o sebi. Zato kod njega ne treba tražiti sliku stvari nego podatke o njegovim raspoloženjima pri susretu sa tim stvarima. On ruku pod ruku ide sa svojim snovima i ljepotama, zaustavljajući se samo tamo gdje se pjesnik može zaustaviti.

Njegova ljudska sudbina ostavila je tragove u njegovim pjesmama, ali na njegov način, u njegovim raspoloženjima, kroz njegova bježanja iz stvarnosti u pjesme.

Kao pjesnik nije ni heroj, ni kukavica, ni skeptik, ni očajnik, ni agitator, ni borac, ni predvodnik — nego čovjek koji traži sebe u sintezi svojih osjećanja i svoje mašte, svojih stavova i svoje sudbine, svoga snalaženja ili nesnalaženja, svoje tuge ili radosti, svoga bijega od tjeskobe i svoga vjerovanja u svoje pjesme.

Njegovi stihovi su njegova aktivnost u krugu njega samoga i vanjski pokazatelj te aktivnosti. Oni su oblik njegove komunikacije sa svijetom, njegov kulturni čin, njegov oblik prisutnosti u svijetu i vremenu.

Kod njega ima malo pripovijedanja i radnje, a prema tome i lica, jer njegova poezija nije vezana uz događaje, ličnosti i probleme — ili jest, ali metaforički, hermetički,

enigmatski. Realističkih opisa, gomilanja riječi, pjesničke dorečenosti i uhvatljivih stanja ispod kore svijesti ima malo. Sve je u skici i naslućenju, zbijeno i njegovo, atmosfera, ugođaj i raspoloženje.

U Kopilovićevim pjesmama ima neodgonetljive zatvorenosti i neprepoznatljivih slika, ima hermetizma koji se produžuje u nejasnoću, ali ima i jednostavne otvorenosti, ima razumljivih raspoloženja i prihvatljive ljepote. Možemo kod njega susresti folklornu jasnoću sa hermetičkom zatvorenošću, skromnu jednostavnost sa agresivnim i neuhvatljivim mislima.

Kopilovićeva »Cesta pod suncem« je novi pjesnički spomenik bačkoj ravnici, salašima i našem čovjeku na njima, onom čovjeku koji ostaje i koji nestaje. Istina, prošlost prolazi, nestaju sokaci, niču nove zgrade, ali ostaju davno zaboravljeni snovi, ostaju ravnice u oku i srcu, ostaju ognjišta sa svojim teškim trajanjem, ostaju medaljoni zelenih pejzaža i jake domovine.

U toj zbirci sumnje su nadjačane željom da se živi, svladani su čovjekovi padovi i afirmiran je sveživot trajanja, afirmirane su spoznaje da se isplati živjeti zbog ljepote cvijeta, zbog bogatstva zemlje, zbog suprotnosti i snaga u čovjeku, zbog dilema koje vuku naprijed.

U »Cesti pod suncem« žive preskočeni zaboravi, ugašene noći, sumorne slutnje, plodne nade, obijesni bećarci i ljudi koji su veliki i onda kad nisu veliki.

JAKOV IVAŠTINOVIĆ

I dio

zkvh.org.rs

013 1

MOJA LIRA

Moja lira
kao krila
leti, leti
u vrt cvjetni.

Moja lira
želi mira,
moli ljude,
voli ljude.

Dok ih ima,
mir ljudima!

Moja lira
kao krila
leti, leti
u vrt cvjetni.
Moja lira
želi mira,
moli ljude,
voli ljude.
Dok ih ima,
mir ljudima!

GOVOR RODA MOGA

*Ikavica
pričalica,
ikavica
pripelica
poletila
moja mila.*

*Širi krila
priko njiva
i ravnica.*

*Ko da sniva
dok je živa
Subotica.
Živa bila!*

RIJEČ

*Treperi u grlu
golubica bijela. . .*

*Gdje će stati,
na koju granu,
da bude mati
stihu neispjevanu?*

GRLICA

Grlicu u srcu nosim,
u kavezu.

Proljeće čekam,
da joj slobodu dam.

A ja opet
ostajem —
sam.

VELIKI I MALI

Veliki pjesnici
postali orli
po svojoj desnici,
a mi mali
ostali orni
u svojoj travi
kao mravi.

Turdoglavi,
pravi. . .

ODLAZIŠ

Odlaziš, moja ptičice mala,
iz moga kraja u drugi kraj,
za pjesme ove tebi je hvala,
pjesnik te voli i sada, znaj.

Kad budeš daleko kao i zvijezda
na nebu što mi danas sja,
slušat ću ptice drugih gnijezda
i opet ću biti sretan ja.

Dudova šuma i Zelengaj. . .
Na te će mene sjećati sjaj
svibanjskog sunca i zagrljaj.

I svemu, draga, sada je kraj.
Ti samo leti srebrnih krila,
nekad se sjeti, san si mi bila.

MEDALJON O DOMOVINI

*Domovina
oblaci
i
magle.*

*Domovina —
rukovet.*

*Domovina
pijane brazde
umorne.*

*Domovina —
i bez vina,
bez klasja.*

*Sunce iza oblaka.
Domovina.*

CVJETANJE

Pjevaju bijeli cvijetovi.

*A ja nemam s kim
da poletim.*

O sunce, obasjaj i moje drumove!

MI TRAŽIMO SEBE. . .

*Mi tražimo sebe,
mi tražimo sebe
uzalud.*

*Kad nešto ne znamo,
kao što ne znamo sebe,
pitajmo djecu
ulice
u veseloj igri sunčanoj.*

*Ona će otkriti srce,
i srećom zjenica svojih
obasjati put
u ljubav.*

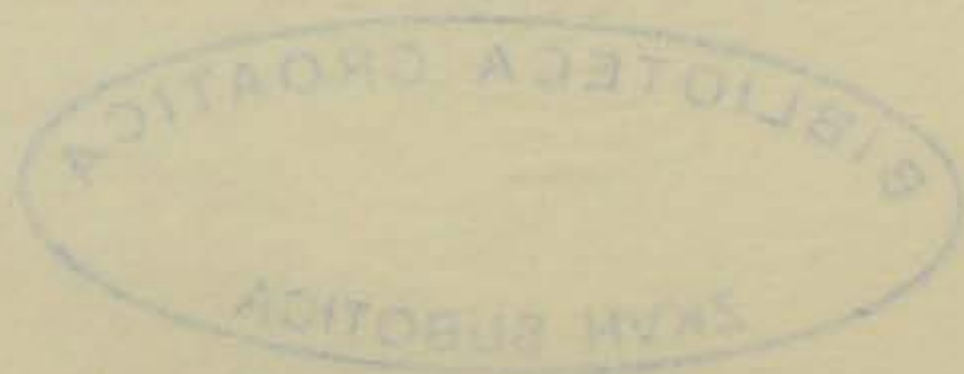
KADA PIJEM

*Kada vino pijem
i noćima bdijem,
to iz mrtvih opet moj se otac budi.*

*I naše se duše
na dnu čaše združe,
a za stolom samo mene vide ljudi.*

*On me vodi kući.
Kad ne mogu ući,
čeka, dok mi žena ne otvori vrata.*

*Onda ode zbogom.
Kad ću i ja s tobom?
Bez glasa u tami izgubi se — Tata.*

I KAO KOMETA. . .

*Svaki sobom nosi i nesreću svoju,
a sreća ga samo sporim kasom prati;
polomljena koplja u krvavom boju
samo ćemo zalud u trn zavitlati.*

*U tom vječnom krugu naš život se vrti
kao i planeta na kojoj se živi.
Netko je kometa, satelit do smrti,
i ništa mu ne smeta da se sebi divi.*

TUGA SOKAKA

Za nečijom pjesmom tuguju sokaci,
za nečijom pjesmom. . .

A za mojom tugom nestaju sokaci,
nestaju u tuzi. . .

Nekada su tako znali moju mladost
po stopama samo.

Izlizani pločnik mrtav je ko radost
razbijene vaze.

Za nečijom pjesmom tuguju sokaci.

OLOVNI JUNACI

1.

Skok bez padobrana

*Grizemo se: nizina i ja.
Rđa dana nagriza mi tijelo.
Iz zgloba već trava izbija.
Sve je, sve je užareno, bijelo.*

2.

Skrivalica

*Na panj noći moja nesanica —
crna zmija podzemnih dubina.
Svaki dan je nova skrivalica.
A u fraku smrt, i violina.*

OLOVNI JUNACI

3.

Djeca

*Glad u oku ukočeni ritam.
Nijema pjesma golubija lica.
Za nestale ptice ja se pitam.
Gdje su vrapci iz naše ravnice?*

4.

Krilo golubije

*Lud je golub, krilo pod oblakom.
Blago krilu, dok sanja visinu.
I sunce je sebi našlo zaklon.
Zlatan pauk plete paučinu.*

RASTANAK S MLADOŠĆU

*Subota. Veče. Samoća me grli.
U mislima vrijeme neosjetno teče.
U nepovrat radost tako strasno hrli,
otkako mi mladost zadnje zbogom reče.*

*Nećemo se više u životu sresti,
nikom nije lako rastati se s tobom.
Kad mi sretneš sina na srebrnoj cesti,
ne reci mu hladno kao meni — zbogom.*

*Ne odaj mu tajnu našega rastanka,
ni kako si dugo meni bila vjerna.
Spoznaja svanuća vene efemerna.*

*Subota je. Veče. Samo peć me grije.
po podu prašina. I žarulja smjerna.
Ništa nije više kao davno prije.*

MOJA BAKA

*Cijeloga je vijeka tuđe rublje prala
po šupama tuđim, uz puno korito,
samo da bi djeci koru kruha dala,
noseći u srcu ljubav, skrovito.*

*Petoro je djece na noge podigla,
a našla je nešto i za unuče;
od sreće na svijetu već se odvikla,
nije znala za strah, i zov u juče.*

*Prsti su joj bili od vode zgrčeni,
jabuke obrazi, sjajni i rumeni,
ruj su pili dugo vedre zore rane.*

*Kakva snaga! Čelik—žena, starica.
Od sve djece jača, nad svima je bdjela
ko majka i sestra, ko vidarica.*

A danas je sama. . . Sobica, i zdjela.

JUTROS U ŠUMI

Jutros je šuma plakala
tihu
suzama zore i kiše tople.

I lice cvijeta bilo je tužno
u šumi
jutros.

Tko je na klupi ostavio srce
ljubavnim bolom probodeno?

I staza nekud u varoš žuri,
da nađe ljude u ritmu dana.

I mladost zore sanja o sreći,
a Ona šuti
u šumi —
sama.

JESEN U GOSTIONI

*Za svakim stolom
sjedi jesen,
i ja,
sa svojim bolom.*

*I žute čaše
prelivenene —
studene zvijezde ispod svoda.*

*Obalom crnom bijele pjene,
i starost lista
gleda s poda.*

NE ZABORAVI

Ne zaboravi:
jedno je proljeće minulo.
Ako još jedno dođe,
voćke će cvjetati
kao i lani.

A mi? . . .

Hoćemo li naći
svoj cvijet na grani?

I NA KRAJU — K L E T V A

*Jeseni, nemoj stizati
bosim nogama travnjake.*

*Svaki je suton ostao s kamenom
u zlatnom kavezu godina.*

*Ujela me zmija sumnje.
Kunem.*

ARENDAŠ

Bačke njive zlatne,
bačke njive patnje.

Arendaš se raspne
od brazde
do brazde.

U brazde uraste.

Sa žitom izraste,
sa klipom izraste
pod krilo laste.

I poleti svijetom
sa svetom žetvom.

TIHA PISMA

Lipa naša
dok nas ima.

Lipa naša
mila njiva.

Od salaša
do salaša
domovina
Bačka naša.

Širi krila,
krila mira.
Živa bila
mila svima.

SALAŠAR

*U idili živi
dok ne posivi
na svojoj njivi.*

*Tada se smiri.
Uraсте u brazde.*

*Kad se vrate laste,
njega više nema
među živima.*

O T K O S

Bosonog srp
u žitu.

Spomenik,
brazda ozbiljna
bez zlatnog teleta.

Klanjam se prepelici.
Goloruk bol u srcu.

STARI SALAŠI

Ruše se
salaši
naši
bački.

U prašini
grede.

Starice
i starci
sjede
plačni.

SUBOTICA

*Subotica mila
golubica bila
širi krila mira
ponad tihih njiva
pod nebom ko svila.*

*Uvik živa bila,
uvik živa bila!*

*A ja ko da snivam,
gledam je, uživam.*

STARIM SOKAKOM

Posjetim sokake
oko stare Bačke,
didake i bake
bunjevačke, drage.

Zagledan od bola,
nema jablanova
ova Bačka nova.

Kosturi borova,
krhki zimzeleni
umrli u zemlji.
Jablanove želim.

ČELJAD OKO STOLA

Na našem stolu
zamiriše juha
s komadima kruha
ovoga jutra.

Gledam u polu
slanine žute
od zida skinute
sa kuke žustre.

Nož na pomolu
već šakom stežem,
komadinu režem,
misleći na sutra.

Čeljad oko stola
glavama zabola
u svoje tanjire.
Kašike ožive.

MAMA LASTA

Umrla je
mama lasta.
Ostala je
kuća prazna.

Jama gnijezda,
tama jada.
Kamen pjesma,
kama hladna
i stara rana.

Umrla je
lasta mama.

JORGOVANE. . .

Pod prozorom
moje mame
umorne su
mile grane
jorgovana.

Nema više
naše mame
da udiše
iste cvasti
jorgovana.

Rasti, rasti,
jorgovane,
kao nekad
pod prozorom
drage mame. . .

ČAŠICE

*Čašice s usana sunca,
ispijene.*

*Čaklaste zjenice stobojne.
Demonske vijore kose.
Češalj u vitici noći
nakrivljen na jednu stranu.*

*Na dlanu
kristalne kapljice
plaču.*

GLINENI GOLUB

*Kasno sam ostao s listom.
Snijeg je u boji srca.*

*Staklo se zvijezda razbilo,
s neba —
vaza skupocjena.*

*Oblak pod krilom
goluba
od gline.*

MAJKA MARGA

Zdravo sine,
moj jedini,
za tebe još
majka živi.

Darujem te
sretnim mirom,
plavetnilom
kao svilom.

Moj golube,
širi krila,
u visini
mira živi.

TUGA ZA TINOM UJEVIĆEM

*Za tobom plačem, pjesniče Tine.
Ti koji si bio najveći sebar,
sunce si samo nosio u srcu,
i izgubljeni dan po koji, vedar.*

*Za tobom plaču i naše nizine,
i visine tvoje leleka i zvona;
ko žedan kamen svi smo na studencu
sitniji od zvijezda svojih vasiona.*

*I naše patnje prolaznosti trajne
ni kolajne nisu, auti na korzu;
svaki svoju sudbu kao i ti sluti
daleko od slave ove veličajne.*

*Za tobom plačem, pjesniče Tine,
kao jablanovi ponositi do vijek,
i tvoji i moji iz naših ravnica.
Ti si pjesnik vijeka, i čovjeku čovjek.*

VINKOVCI

Pjesniku Vladi Kovačiću u spomen

*Tu uz Bosut sitan vezak veze
nasmijana slavonska ravnica,
ko djevojka rumenoga lica,
dok s kakom voze stare čeze.*

*Iz daljine suton kao sjeta
spušta svoje neprozirne mreže;
noge hodom prolaznika teže
ostavljaju dan svoj što cvjeta.*

*Tu uz Bosut sjedim i ja, samac,
slušam pjesmu jablana i vrbe,
i vječnosti što se za nas skrbe
i u beskraj opremaju čamac*

*kojim i ti plovio si prije
u smiraju jednog sjetnog dana,
s tobom pjesma još neispjevana,
Kovačiću, diko Slavonije.*

SAM SA SVOJOM ZIMOM

Hinku Zlomisliću
siječnja 1967

Okujemo opet
svoje snove
varkom.

A ti nas zoveš
iz života natrag.

Od plamenog praga
bije le laste lete.

U zelenoj crti
zmajeve smrti
tvoj lik je ledan,
zelen i nijem —
kamen jedan.

BIJELE NOĆI

Gezi Antunoviću

*Neumorni sati
bolove mi drobe
i polako patim
bez žalbe i molbe.*

*Sve su tihe sobe.
Ali za vratima
boli crne zlobe
besanim satima
daju boje svoje.*

ZAKLETVA

*Domovino moja,
voljena morem,
jadranskim bolom
i zlatnom bojom
plemenita žita.*

*Nek je vječno živa
tvoja sveta njiva
i ljudi u njima
kao svijetla briga:
kruha svima, svima.*

*Domovino mila,
i loze i vina,
najdraža svima
snaga u brdima,
slava u ljudima,
vazda živa bila!*

Republiko mila!

II dio

zkvh.org.rs

PJESNIK

Samotan
u bolu
ko jablan
u dolu.

Ljubav
u srcu
daruje
suncu.

I tone
u crnicu.

STAROST

Preko čela
nevesela
bora htjela,
pa zastala
na pol puta
oko usta;

tu ostala
s obje strane,
zove dane.

Svaka zora
nova bora.

U T J E H A

Prijatelju
i družo umorni,
odloži želju
na moje rame
kao kamen.

Prilegni
na postelju
moju bijelu.

Moje rame
nosit će kamen
do zore rane.
Iz ove tame.

DANI

*Minuli su
dani slavni.
Nailaze
dani gladi.*

*A koji su
oni pravi?*

*Sve će proći.
Svaki ima
svoje noći.*

*I nemoćni
kao moćni.*

KAKO S KIM

*Volio sam
dosta njih,
kako znam.*

*Sada živim
kao plam,
kao panj,
željan svih.*

*I sretan sam,
i nesretan
što sam živ,
što sam sam.*

K A M E N

*U prahu leži
na cesti, ranjen;
ko uzdah teški
ostavljen kamen.*

*Siv od rođenja,
u srcu leden;
ranjen od želja,
sniva svoj bedem.*

M I ...

*Mi smo vjetar,
vjetra nema;
mi smo kedar,
njega nema.*

*Mi smo đeram
vode žedan;
kao đerdan
neugledan.*

*Mi smo, mi smo
sve što nismo.*

*Svijetlo pismo
izgubismo.
Slijepi nismo.*

KAMENOVANJE

Kamen tame
pade na me;
kalem tame
odmotavam.

Jedva spavam.
Bole rane
zapretane.

Tek vrteška
dana spravna
sama, teška.

PITANJE

Ko vrane
padne mi
kamen
na rame.
Udari.

Plamen
upali
u glavi.
I ranjen
progorim.

Rogovi
ognjeni
u mojoj
bijedi
neugledni.
Ni Mojsijevi.

Koga da slijedim? . . .
U pustinji žednih.

KAKO RASTE SVIJET

U svemu
ostavljen
korijenu,
tonem
u zemlju.

Zaboravljen
na nebu.

Plavi cvijet
slavi
lastin let.

Između
mene
i laste
raste svijet.

Z E M L J I

*Sve je u meni
i ove jeseni
nerečeno ženi,
nerečeno zemlji.*

*Ja se veselim
jabukama zrelim.*

*Nebesima letim
na krilima zlatnim,
pa se zemlji vratim
zracima rumenim.*

Želim cvrkut lastin.

SPLET VARKE I NADE.

Razapet
plavi
šator dana,
od mraka
otet.

Opet se
nadam
poput mrava
u dvoru trava.

I zaborava.

Koloplet.

DO PRED ZORU

Umorna glava
u mravinjaku.
Svu noć ne spavam,
gledam u mraku.

Sat otkucava
s varoškog tornja;
poigrava se
Zornjača orna.

Zablista zlatna
iza oblaka,
na moja vrata
ulazi naga.

Mazi mi kose
djevojka neba.
Zjene prkosne
Mjesec me gleda.

U SOBI DAN

U sobi dan.
Pogledam na sat.
Neću prekoračiti
prag
povazdan.

Kada padne
večernji vlat
pod srpom
zlatnim,
ja ću u magle
sna,
i patnje.

SITNE STVARI

Malene stvari
nama su drage;
kako ko stari,
one su mlade.

Nemamo snage.
Srce se žali.

Oble i nage
malene stvari
ožive nade.

Tako sanjarim.

POTPITANJE

Ko zna
koliko je
mrtvih
u ovoj
životnoj
trpnji?

A ja ni
zadnji,
ni prvi

Od smrtnih
u krugu se
vrtim,
ne ustajem
od mrtvih.

Mrvim se.

ZADNJA PATNJA

*Ne volimo se.
Tko se još voli?*

*Oholi, umorni
od boli.*

*Koliko dana
cvjetanja u nama?*

*U suzama
patnja
jesenja, zlatna.*

STARI KROV NAD GLAVOM

Iznad moje glave
krov oluje nose;
oblačine stare
munjama prkose.

Umire bez duše,
umire već srušen
u krpama sivim.

Vremenu prepušten
i ja s njime — živim.

JESENJE VESELJE

Jesenje tkanje
zlatnim vezom
okiti grane
rukom opreznom.

A na sve strane
usnice plamne
ljube razigrane
grozdove same.

Medene laste
zelene, zlatne
još krase brazde
izdašne, slavne.

ZIMSKA SKICA

Od noći
zvjezdan
odnosim
đerdan.

Zakitim
jablan
sanjivi.

Na njivi
sablasi
jesenjih
brazda.

Dalekih
salaša
vatrenik
stasa.

Poželim
vidik
i biti s njim
u njivi siv.

SUSRET U GRADU

Na ulici sresti
staroga druga
kao na cesti
samoga vuka,
nedjeljom je tuga.

Misao ružna.
Ruka se pruža
kao da je kužna.

Na licu se vidi,
istina se dimi,
davna pepelišta.

Nekada smo bili
i dragi i mili,
danas nismo ništa.

TRAŽENJE

Tražim
prazne strane
na lažnim
planetama tame
beskrajne.

Jer Zemlja
lopta je,
pod nogama
sva je.

A život
igra je.

Ne kajem se.

Zemlju ljubim.
Igru gubim.

GLADNIMA SVIJETA

*Klasje još živi
na našoj njivi.
Dodite i vi.*

*U našoj nizini
sunce će privit
i kamen sivi.*

*Pogača bačka
i slavonska
bratska
čudo Kolača.*

Svjetlost i svetost.

MOJA BRESKVA

*Ne dirajte
moju breskvu
koja divno
divlje raste.*

*Kad osvane
sva u cvatu,
dozivat će
prvu lastu.*

PJESMA O BREZI

Žure ljudi
svojoj kući
puni žući.

Umrla je
ovih dana
breza mala.

Mrtva breza
više ne zna
za čudesa.

Što je život?
Jedan bljesak.
I početak.

SUHA VOĆKA

*Suhe ruke
tužne grane
svoje muke
trpe same.*

*Na te grane
vrane slijeću
kao plamen
u graktanju.*

*U žilama
nema krvi;
samo tama,
samo crvi.*

DAN ŽELJE

Banuo dan
u raskopan
rudnik
živih ljudi.

Ja ljubim
dunji
grudi mlade.

A usne vrele
na usni želje.

Naslade sunca
teku u srca.

Mila toplina
dobila krila.

ŠLJIVA RANKA

Utrnuli vršci
prstiju grana;
kao na mucu
drhti šljiva sama
na svojoj dršci.

Na usnama dana
poljubac zvijezda.
Ljubavna sanja
za jesen ne zna.

Crna šljiva strasti
već je puna slasti;
sa grane će pasti
pod milo krilo lasti.

ČEMER VEČERI

Glavinjanje
i graktanje
vrane tame
na sve strane.

Umiranje.

Ulje šutnje
uđe u te.

Teško veče.
Nešto peče.
Čemer riječi
neizrečen.

ZIMSKA SKICA

Ciča zima.
U pendžerima
paučina
sunca drima.

Gutljaj vina.
Već vrućina.
U prsima
srca ima.

U prsima
srce piva
ko grlica
da je živa.

Gutljaj vina.

U AUTU

Sunčan dan
od betona
zaklanjan.

Čovjek sâm
ovjenčan
čeka žutu
drugu kuću.

U a u t u.

PJESNIK POD MJESEČINOM

Mjesečina
puna vina
zlato lije
sa visina.

Ja je gledam
iz nizina,
pa je žedan
samo pijem.

I za zemlju
prikovane
noge moje
traže dane.

APRIL-LI-LI. . .

Odjeća
zimski
s drveća
se skida.

Otunke
magle
pale su
na humke.

Sunce
i žbunje
igraju se
žmurke.

Zeleni
mantili
svećani
u svili.

April-li-li. . .

VESELJE

Voćke zelene
svud oko mene.

Noćne koprene
uzalud žele
sakriti nebo.

Trepere zvijezde.
Jablana deblo
raste od čežnje.

U PARKU JESEN

Sjedim u parku
mislama zanesen;
gledam u zraku,
dozrijeva kesten.

Krilata jesen.
Na klupu svaku
sjeda list stresen.
I noć u fraku.

ZNANAC U PARKU

*Pjevaju svjetla
na rubu parka.
Svaka klupa čeka
nekoga iz mraka.*

*Nailazi starac,
desnica na štapu;
kao kamen stanac
propada u zraku.*

PRIČA PROLIĆA

Leptirići lišća
šušte svoju priču
o proliću bića
i cvića najlipču.

Krajolik zeleni.
Veseli se duša
mirisna u meni.
Priču svibnja sluša.

SLIKA ŽIVA

Krilate brazde
narasle snažne
kao da lete
vesele laste.

Kraja im nema
na kilometre;
vidike sretne
i suncokrete

u ćilimima
ukras upleten
veselih njiva
ko slika živa.

A ja uživam
kao da snivam.

GRADILIŠTA

Iz daljine
već se vide
izrasline
od betona.

Čudna slika
i prilika
od čelika.

Pod oblakom
orlušina
na zemlju se
obrušila
silnom snagom.

Meka trava
mirisava,
na njoj spava
divna glava.

Cura mala
kao ruža
tu zaspala.

Ruke pruža
među voće
ko da hoće
kruške brati.

Bježim tužan,
neću stati,
darove će
drugom dati.

Dragoga će
dozivati.

Snovi slatki.

OBJAVLJENE ZBIRKE PJESAMA
JAKOVA KOPILOVIĆA

1. DALEKO OD ZAVIČAJA, izd. Društvo bačkih Hrvata, Zagreb, 1944.
2. TISUĆU I JEDNA NOĆ, izd. Subotička matica, 1946.
3. SONETI, izd. Savez kulturno-prosvj. društava, Subotica, 1953.
4. U DOLU JABLAN, izd. Osvit, Subotica, 1964.
5. RADOSTI, pjesme za djecu, vlastita nakl. Subotica, 1966.
6. MEDALJONI, vlastita nakl., Subotica, 1967.
7. SJEVERNA JESEN, vlastita nakl. Subotica, 1967.
8. MOZAIK (četvorica), vlastita nakl. Subotica, 1967.
9. NJIVA PATNJE, vlastita nakl. Subotica, 1968.
10. ŽEDAN ĐERAM, vlastita nakl. Subotica, 1968.
11. PLAVA VAZA DANA, vlastita nakl. Subotica, 1969.
12. GRILICA NA GRANI, izd. Osvit, Subotica, 1970.
13. SKRETNICE, izd. Subotica-trans, 1971.
14. ĐERDAN, bibliografsko izdanje.
Ilustracije, tehnička oprema i tisak u ateljeu akademskog slikara Ivana Balaževića u Novom Vinodolskom, 1979.
15. MEDÁDIÁK, preveo na mađarski jezik Matija Molcer, izd. Dom kulture, Subotica, 1971.

SADRŽAJ

I dio

Moja lira	9
Govor roda moga	10
Riječ	11
Grlica	12
Veliki i mali	13
Odlaziš	14
Medaljon o domovini	15
Cvjetanje	16
Mi tražimo sebe	17
Kada pijem	18
I kao kometa	19
Tuga sokaka	20
Olovni junaci	21
Rastanak s mladošću	23
Moja baka	24
Jutros u šumi	25
Jesen u gostioni	26
Ne zaboravi	27
I na kraju — k l e t v a	28
Arenda š	29
Tiha pisma	30
Salašar	31
Otkos	32
Stari salaši	33
Subotica	34
Starim sokakom	35

Čeljad oko stola	36
Mama lasta	37
Jorgovane	38
Čašice	39
Glineni golub	40
Majka Marga	41
Tuga za Tinom Ujevićem	42
Vinkovci	43
Sam sa svojom zimom	44
Bijele noći	45
Vlatko	46
Dalekom prijatelju	47
Zakletva	48

II dio

Pjesnik	51
Starost	52
Utjeha	53
Dani	54
Kako s kim	55
Kamen	56
Mi . . .	57
Kamenovanje	58
Pitanje	59
Kako raste svijet	60
Zemlji	61
Splet varke i nade	62
Do pred zoru	63
U sobi dan	64

Sitne stvari	65
Potpitanje	66
Zadnja patnja	67
Stari krov nad glavom	68
Jesenje veselje	69
Zimska skica	70
Susret u gradu	71
Traženje	72
Gladnima svijeta	73
Moja breskva	74
Pjesma o brezi	75
Suha voćka	76
Dan želje	77
Šljiva ranka	78
Čemer večeri	79
Zimska skica	80
U autu	81
Pjesnik pod mjesečinom	82
April-li-li ...	83
Veselje	84
U parku jesen	85
Znanac u parku	86
Priča prolića	87
Slika živa	88
Gradilišta	89
Cura	90
Objavljene zbirke pjesama	91

CROATICA

BIBLIOTECA

ZKVH SUBOTICA

K
KOP
C